

AFRIKÁBAN JÖHETNEK LÉTRE AZ ELSŐ VISSZATÉRÉSI KÖZPONTOK

Nagy erővel dolgozik az Európai Unió az első, harmadik országbeli visszatérési központok létrehozásán. Különösen aktív Dánia, Ausztria, Görögország, Németország és Hollandia, amelyek közösen egy 12 országból álló listát írtak össze. A felsorolás persze csak iránymutató jellegű.

Mindössze két hónap maradt az uniós migrációs és menekültügyi paktum 2026. június 12-i hatályba lépéséig. A reformcsomag egyik kulcsintézkedése a harmadik országokba tervezett visszatérési központok létesítése lesz, amelyek koncepcióját az Európai Parlament 2026. március 26-án [jóváhagyta](#). A dán, osztrák, görög, német és holland kormányok máris összefogtak, hogy [közös listát](#) állítsanak össze azokról az országokról, amelyekkel megkezdődhetnek a tárgyalások. A lehetséges partnerek között szerepel Ruanda, Ghána, Szenegál, Tunézia, Líbia, Mauritánia, Egyiptom, Uganda, Etiópia, valamint olyan Afrikán kívüli országok, mint Montenegró, Örményország és Üzbegisztán. Az érintett uniós tagállamok képviselői azonban felhívták a figyelmet arra, hogy a felsorolás egyelőre „messze nem végleges és teljes”.

A [visszatérési rendeletet](#) az Európai Bizottság 2025 márciusában indította útjára. A jelenlegi szabályozás szerint az érintett migránsok abban az uniós tagországban maradnak, ahol a hatóságok a kérelmüket elbírálják, amíg ki nem toloncolják onnan őket. Az új rendszerben azonban akár kényszerrel is átszállíthatók lesznek harmadik országokba. A *return hubokba* olyan bevándorlók kerülnének, akiknek menedékkérelmét elutasították, vagy más okból nem jogosultak az Európai Unió területén maradni. A központokban a kitoloncolásig várakoznának, ahonnan a származási-, vagy egy kijelölt biztonságos harmadik országba küldenék vissza őket.

Az [uniós statisztikák](#) szerint 2014 és 2023 között 450 000–500 000 migráns kapott kézhez kiutasítási

határozatot, de a deportálások végrehajtása ettől elmaradt. 2023-ban például a 484 160 kiutasított közül mindössze 91 455 személy tért vissza a származási országba. A [2025-ös adatok](#) is azt mutatták, hogy az uniós visszaküldési rendszer alulteljesít: 492 175 kiutasítási döntés született, de az érintettek csak 27%-a, 132 660 személy hagyta el az Európai Unió területét. A deportálások végrehajtása tekintetében Németország vezeti a listát, amely a 2025. februári választásokat követően [fokozta a kitoloncolásokat](#). Január és november között a szövetségi kormány 21 311 kitoloncolást hajtott végre, ami 16%-os növekedést jelentett 2024 azonos időszaka-hoz képest.

Az uniós döntéshozók abban bíznak, hogy ha a visszaküldési központokban dolgozzák majd fel a menedékkérelmeket, akkor megakadályozható lesz a migránsok belépése az Európai Unió területére. A *return hubok* körül azonban nagy a bizonytalanság: a terv még csak papíron létezik, és a korábbi, nemzeti szintű kezdeményezésekkel ellentétben eddig még egyetlen kormánynak sem sikerült hosszú távon megvalósítania a projektet. A legígéretesebb elképzelés, London Ruanda-terve végül kudarcot vallott, miután a bíróságok megakadályozták az afrikai országba való átszállításokat. Ráadásul Ruanda [pert indított](#) az Egyesült Királyság ellen arra hivatkozva, hogy az előző brit kormány több mint 110 millió fonttal tartozik neki a megállapodás értelmében. A tárgyalást 2026. március 16-án kezdték meg a hágai Állandó Választott-bíróságon (PCA), és akár hónapokba is telhet, mire döntés születik.